

Οι πρώτες βρύσες με τρεχούμενο νερό στη Σίνδο

Κάθε τόσο εμφανίζονται μερικές εικόνες και κάποιες ιστορίες, για να θυμίσουν περασμένες εποχές και σκηνές από την κοινωνική ζωή της αγροτικής Σίνδου, που διέφερε πολύ από τη σημερινή. Μια από αυτές ήταν και οι υπαίθριες βρύσες με τρεχούμενο νερό, που αποτελούσαν σπουδαίο κέντρο στην απλή ζωή του χωριού.

Το 1922 η επιτροπή αποκαταστάσεως προσφύγων, μαζί με πολλά άλλα, έφτιαξε με τη συνεργασία του πρώτου εκλεγμένου Θρακιώτη προέδρου, Δανιήλ Λουλούδη, τις πρώτες βρύσες στη Σίνδο, καλύπτοντας τις ανάγκες των κατοίκων σε νερό με τον ίδιο τρόπο που γινόταν και στις χαμένες τους πατρίδες.

Τους θύμιζαν έτσι κάτι από αυτά που είχαν αφήσει πίσω τους και κρατούσαν τις παραδόσεις και τα έθιμα που είχαν φέρει μαζί τους.

Μια από αυτές τις βρύσες έρχεται να μας θυμίσει και η παραπάνω φωτογραφία, η οποία βρίσκονταν δίπλα στο οικόπεδο του Καψάλη, στη σημερινή γωνία των οδών ΟΧΙ και ΠΑΥΛΟΥ ΜΕΛΑ στα Μικρασιάτικα και που με τον καιρό χάθηκε. Έτσι την πρωτομαγιά του 1935, μετά από ένα καλό γλέντι, φωτογραφίστηκαν πάνω σ' αυτή μια παρέα Σινδιωτών, γιατί η μέρα εκείνη ήταν ξεχωριστή στη μικρή κοινωνία της

Σίνδου, όπου ήταν κοινές οι χαρές και οι λύπες.

Η παρέα των Σινδιωτών είναι: Κάτω στο μέσο της βρύσης: Γκαμανής Θεόδωρος. Επάνω από αριστερά: Άγνωστος επισκέπτης, Δημήτριος Τραγάκης, Δημήτριος Δαβλάρας, Γεώργιος Ατραϊδας, Γεώργιος Πετράκης (γνωστός με το παρατσούκλι Αλτιπαρμάκης), Δημήτριος Πε-

τράκης (γνωστός με το παρατσούκλι Δεσπότης), η μικρή Μαίρη Καρασπύρου και ο Γιώργος Κουτσίδης.

Ευχαριστούμε την οικογένεια του Χρήστου Βούλγαρη για την προσφορά της φωτογραφίας στην εφημερίδα μας, που μας θυμίζει εποχές που χάθηκαν μέσα στο χρόνο.

ΑΛΕΚΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ